

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α3**

Καλλιθέα, 01/09/2023

Αριθμός απόφασης: 1106

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604552

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

δ. της με αριθ. Α.1165/22.11.2022 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα: «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το διαδικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ» (ΦΕΚ 6009/τ.Β' /25.11.2022).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, με έδρα κατά της σιωπηρής απόρριψης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά στη με αριθμ. πρωτ. αίτησή της για την καταβολή τόκων, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά της με αριθμ. πρωτ. αίτησης απορρίφθηκε σιωπηρά το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας εταιρείας περί καταβολής των νόμιμων τόκων επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού 69.775,08 ευρώ, το οποίο αχρεωστήτως κατέβαλε στις 21 Ιουνίου 2018, σε εκτέλεση των κριθέντων σύμφωνα με την υπ' αριθμ. απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η προσφεύγουσα εταιρεία κατά της υπ' αριθμ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 01/01/2013-31/12/2013, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά, η οποία εκδόθηκε κατόπιν διενέργειας ελέγχου, υπέβαλε ενώπιον της Υπηρεσίας μας τη με αριθμ. πρωτ. ενδικοφανή προσφυγή. Με την εν λόγω ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα εταιρεία υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη με αυτήν καταλογιστική πράξη θα έπρεπε να τροποποιηθεί ως προς τον πρόσθετο φόρο, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 του ν. 4509/2017, δεδομένου ότι κατά το χρόνο έναρξης ισχύος των ανωτέρω διατάξεων (01/01/2018) είχε ήδη κοινοποιηθεί η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. στην εταιρεία και εκκρεμούσε η προθεσμία για την άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής κατ' αυτής. Ακολουθώντας και καθ' όσο χρόνο ήταν εκκρεμής ενώπιον της Υπηρεσίας μας η εξέταση της ενδικοφανούς προσφυγής, διευκρινίστηκε με την ΠΟΛ.1019/2018 ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή των νέων διατάξεων είναι να μην έχουν καταβληθεί οι καταλογισθέντες πρόσθετοι φόροι που έχουν βεβαιωθεί με τις παλαιότερες διατάξεις του ν. 2523/1997 μέχρι και την 01/01/2018, ενώ τυχόν καταβολή τους μετά την ημερομηνία αυτή, δεν απαγορεύει την επιστροφή τους, εφόσον επιλεγούν ως εφαρμοστέες οι διατάξεις του ν. 4174/2013 ως επεικέστερες. Ενόψει των ανωτέρω διευκρινίσεων της διοίκησης και, αφού απορρίφθηκε σιωπηρά από την Υπηρεσία μας η ως άνω ενδικοφανής προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία εξόφλησε στις 21/06/2018 το ποσό των 1.911.645,89 ευρώ, που αντιστοιχούσε στη διαφορά του πρόσθετου φόρου με βάση τις ευνοϊκότερες για την εταιρεία διατάξεις που είχε αφήσει ανεξόφλητο, πλέον τόκων εκπρόθεσμης καταβολής 0,73%/μήνα ποσού 69.775,08 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 1.981.420,97 ευρώ. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα εταιρεία άσκησε την από προσφυγή (με αριθμ. καταχ.) ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, με την οποία αμφισβήτησε την εκ μέρους του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών σιωπηρή απόρριψη, και ζήτησε να διαγραφεί, το συνολικό ποσό των 1.981.420,97 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στη διαφορά του πρόσθετου φόρου με βάση τις ευνοϊκότερες για την εταιρεία διατάξεις, κατ' ακολουθία των οριζόμενων στις ΠΟΛ.1003/2018 και ΠΟΛ.1019/2018, με την επιφύλαξη παντός δικαιώματός της για την αναζήτησή του,

ως αχρεωστήτως καταβληθέντος λόγω υπαγωγής της εταιρείας στις διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 του ν. 4509/2017, δεδομένου ότι η υπόθεση της εταιρείας ήταν εκκρεμής κατά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του ν. 4509/2017, καθώς και τη νομιμότοκη επιστροφή του ποσού αυτού στην εταιρεία.

Επί της ανωτέρω προσφυγής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. εν μέρει δεκτή απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Τμήματος Γ Τριμελούς), με την οποία κρίθηκε οριστικά και αμετάκλητα ότι πρέπει να μεταρρυθμισθεί, κατ' αποδοχή του σχετικού λόγου της προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας, η προσβληθείσα με την ενδικοφανή προσφυγή με αριθμ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α ως προς το κεφάλαιο του πρόσθετου φόρου, ο οποίος πρέπει να αντικατασταθεί από το πρόστιμο του άρθρου 58Α παρ. 2 του ΚΦΔ, πλέον του τόκου που ορίζεται στο άρθρο 53 (παρ. 1 και 4) του ίδιου Κώδικα, και επιπλέον διατάχθηκε η νέα εκκαθάριση του φόρου και η επιστροφή στην εταιρεία κάθε ποσού που αχρεωστήτως κατέβαλε η τελευταία και μάλιστα νομιμοτόκως από το χρόνο της αχρεώστητης καταβολής του και με το επιτόκιο του άρθρ. 53 του ν. 4174/2013, όπως ορίζεται από το διατακτικό της απόφασης αυτής.

Σε εκτέλεση της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά κατέβαλε στην προσφεύγουσα εταιρεία:

- α) στις 16/06/2022 το ποσό των 1.911.645,85 ευρώ, ήτοι τη διαφορά του καταβληθέντος πρόσθετου φόρου μεταξύ του ποσού προστίμου που θα έπρεπε να έχει επιβληθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 58Α παρ. 2 του ν. 4987/2022 και του εσφαλμένως επιβληθέντος πρόσθετου φόρου,
- β) στις 14/10/2022 το ποσό των 69.775,08 ευρώ που αντιστοιχεί στο ποσό των τόκων εκπρόθεσμης καταβολής και
- γ) στις εξέδωσε το υπ' αριθμ τακτικό ένταλμα για καταβολή συνολικού ποσού τόκων 456.281,06 ευρώ, το οποίο υπολογίστηκε επί του ποσού των 1.911.645,85 ευρώ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 παρ. 2 και 4 του ν. 4987/2022.

Σε συνέχεια των ανωτέρω, η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά τη με αριθμ. πρωτ. αίτησή της, θεωρώντας ότι η φορολογική αρχή παρανόμως παρέλειψε να υπολογίσει και να καταβάλει στη εταιρεία το ποσό των καταβληθέντων τόκων επί του ποσού των 69.775,08 ευρώ, με την οποία ζήτησε: α) τον επανυπολογισμό των τόκων προς την εταιρεία επί του συνολικώς αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού 1.981.420,97 ευρώ και την β) την καταβολή προς την εταιρεία του ως άνω ποσού των νομίμων τόκων επί του ποσού των 69.775,08 ευρώ, υπολογιζόμενου από το χρόνο της αχρεώστητης καταβολής του ως άνω ποσού και με το επιτόκιο που ορίζεται στο διατακτικό της υπ' αριθμ. απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς. Η τιθέμενη στο νόμο προθεσμία, εντός της οποίας όφειλε ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά να απαντήσει επί της κατατεθείσας αιτήσεως παρήλθε άπρακτη, με αποτέλεσμα αυτή να τεκμαίρεται ως σιωπηρώς απορριφθείσα.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να: α) ακυρωθεί η σιωπηρή απόρριψη από την Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά της με αριθμ. πρωτ. αίτησής της με θέμα την καταβολή στην εταιρεία των νομίμων τόκων επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού 69.775,08 ευρώ, το οποίο η εταιρεία αχρεωστήτως κατέβαλε στις 21 Ιουνίου 2018, σε εκτέλεση των

κριθέντων σύμφωνα με την υπ' αριθμ. απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, β) να γίνει αποδεκτή η ως άνω αίτησή της και γ) να διαταχθεί η Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά να της καταβάλει το ποσό των τόκων 18.076,52 ευρώ, επικαλούμενη τα παρακάτω:

- Την ορθή ερμηνεία των εφαρμοστέων διατάξεων, και συγκεκριμένα του άρθρου 38 του ν. 1473/1984 (Α' 127), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2120/1993 (Α' 24) και τροποποιήθηκε στη συνέχεια με τα άρθρα 35 παρ. 1 του ν. 2214/1994 (Α' 75) και 6 παρ. 28 του ν. 2386/1996 (Α' 43), καθώς και τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ν. 4987/2022, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 του ν. 4223/2013 (Α' 287) και το άρθρο 12 του ν. 4224/2013 (Α' 288).
- Τη με αριθμ. απόφαση του ΣτΕ, αλλά και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει των οποίων, η αχρεώστητη καταβολή φόρου προστιθέμενης αξίας, αλλά και των αμέσως σχετιζόμενων με το φόρο αυτό αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, όπως οι τόκοι, αποτελούν παράνομη μείωση της περιουσίας του, η περιουσιακή δε ζημία που υπέστη ο φορολογούμενος εξ αυτού του λόγου (δηλ. της αχρεώστητης καταβολής του φόρου και των συναρτώμενων με αυτόν ποσών τόκων) αποκαθίσταται με την καταβολή τόκων επί των προς επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών που παρανόμως στερήθηκε ο φορολογούμενος. Εξάλλου, ο περιορισμός του δικαιώματος είσπραξης τόκων επί του συνόλου του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου και των συναρτώμενων με αυτό ποσών, παραβιάζει την αρχή της αποτελεσματικότητας, δεδομένου ότι καθιστά πρακτικώς αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση του δικαιώματος αποζημίωσης για τη ζημία που προκαλείται από την αχρεώστητη καταβολή του φόρου. Επιπλέον, θεωρεί ότι ο περιορισμός αυτός προσκρούει στην αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον ο υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος στη συγκεκριμένη περίπτωση αποτελεί πιστωτή των φορολογικών αρχών, έχει δικαίωμα να προσδοκά ότι θα εισπράξει στο ακέραιο, το ποσό των τόκων που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.
- Στην προκειμένη περίπτωση, το Ελληνικό Δημόσιο προέβη προς την εταιρεία σε επιστροφή ποσών και, συγκεκριμένα, το μεν ποσό των 1.911.645,85 ευρώ επεστράφη την, το δε ποσό των 69.775,08 ευρώ επεστράφη την 14/10/2022, ενώ την 10/11/2022 καταβλήθηκε στην εταιρεία το ποσό των τόκων 456.281,06 ευρώ (μείον της παρακράτησης φόρου 15% και λοιπών επιβαρύνσεων/ συμφηφισμών, το τελικώς καταβλητέο ποσό στην εταιρεία ανήλθε σε 371.353,27 ευρώ) σε εκτέλεση της ως άνω υπ' αριθμ. απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς. Πλην όμως, το ανωτέρω ποσό τόκων δεν υπολογίσθηκε στο σύνολο του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού 1.981.420,97 ευρώ, η έντοκη επιστροφή του οποίου διατάχθηκε με την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, αλλά μόνο επί του ποσού των 1.911.645,89 ευρώ, δηλαδή, δεν υπολογίσθηκαν και δεν αποδόθηκαν στην εταιρεία οι νόμιμοι τόκοι επί του ποσού των 69.775,08 ευρώ.

Επειδή στο άρθρο 41 παρ. 4 του ν. 4987/2022 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται:

«Σε περίπτωση έκδοσης οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, ο οφειλόμενος φόρος καταβάλλεται σε δύο (2) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου από την κοινοποίηση στον φορολογούμενο της πράξης εκκαθάρισης του

φόρου που προκύπτει με βάση το διατακτικό της απόφασης μήνα και η δεύτερη δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα που ακολουθεί.».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 63 παρ. 1 του ν. 4987/2022, όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης οφείλει να υποβάλλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης...».

Επειδή, στο άρθρο 63 παρ. 8 του ν. 4987/2022 ορίζεται: «κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή εξάλλου, όπως έχει κριθεί νομολογιακά (σχετ. Απόφαση Διοικ. Εφετείου Αθηνών, Απόφαση Διοικ. Εφετείου Θεσσαλονίκης κ.α), η πράξη εκκαθάρισης του φόρου η οποία συντάσσεται μετά την έκδοση οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη προσδιορισμού του φόρου ή του προστίμου, υποκείμενη σε ενδικοφανή προσφυγή κατά το άρθρο 63 του εν λόγω Κώδικα και στη συνέχεια σε προσφυγή κατά το άρθρο 63 του ΚΔιοικ.Δικ. Και τούτο διότι η πράξη αυτή εκδίδεται για την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης (νομίμου τίτλου), με την οποία έχει επιλυθεί οριστικά η σχετική φορολογική διαφορά, περιέχει δε τον κύριο φόρο, όπως προσδιορίζεται από την τελευταία (ή σε περίπτωση απόρριψης της σχετικής προσφυγής τον κύριο φόρο που έχει κατά λογισθεί με την αντίστοιχη πράξη), καθώς και τον πρόσθετο φόρο μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης. Η αμφισβήτηση της γενόμενης κατά τα παραπάνω εκκαθάρισης, όσον αφορά τόσο τον κύριο όσο και τον πρόσθετο φόρο, ανάγεται στο στάδιο της είσπραξης αυτών και προσβάλλεται με την κατά τα προαναφερόμενα ανακοπή του άρθρου 217 του ΚΔιοικ.Δικ κατά της σχετικής ατομικής ειδοποίησης, με

την οποία μπορούν να προβληθούν λόγοι σχετικά με την ενδεχομένως λανθασμένη ή μη νόμιμη εκκαθάριση του κύριου και του πρόσθετου φόρου.

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, επί της από και με αριθμ. καταχ. προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, **εκδόθηκε η υπ' αριθμ. εν μέρει δεκτή απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Τμήματος Γ Τριμελούς)**, με την οποία κρίθηκε ότι πρέπει να μεταρρυθμισθεί, κατ' αποδοχή του σχετικού λόγου της προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας, η προσβληθείσα με την ενδικοφανή προσφυγή με αριθμ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α ως προς το κεφάλαιο του πρόσθετου φόρου, ο οποίος πρέπει να αντικατασταθεί από το πρόστιμο του άρθρου 58Α παρ. 2 του ΚΦΔ, πλέον του τόκου που ορίζεται στο άρθρο 53 (παρ. 1 και 4) του ίδιου Κώδικα, και επιπλέον **διατάχθηκε η νέα εκκαθάριση του φόρου και η επιστροφή στην εταιρεία κάθε ποσού που αχρεωστήτως κατέβαλε η τελευταία και μάλιστα νομιμοτόκως από το χρόνο της αχρεώστητης καταβολής του και με το επιτόκιο του άρθρ. 53 του ν. 4174/2013, όπως ορίζεται από το διατακτικό της απόφασης αυτής.**

Επειδή, σε εκτέλεση της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά κατέβαλε στην προσφεύγουσα εταιρεία: α) στις 16/06/2022 το ποσό των 1.911.645,85 ευρώ, ήτοι τη διαφορά του καταβληθέντος πρόσθετου φόρου μεταξύ του ποσού προστίμου που θα έπρεπε να έχει επιβληθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 58Α παρ. 2 του ν. 4987/2022 και του εσφαλμένου επιβληθέντος πρόσθετου φόρου, β) στις 14/10/2022 το ποσό των 69.775,08 ευρώ που αντιστοιχεί στο ποσό των τόκων εκπρόθεσμης καταβολής και γ) στις εξέδωσε το υπ' αριθμ. τακτικό ένταλμα για καταβολή συνολικού ποσού τόκων 456.281,06 ευρώ, το οποίο υπολογίστηκε επί του ποσού των 1.911.645,85 ευρώ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 παρ. 2 και 4 του ν. 4987/2022.

Επειδή η προσφεύγουσα εταιρεία, με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή, προβάλλει ότι το Ελληνικό Δημόσιο προέβη προς την εταιρεία σε επιστροφή ποσών και, συγκεκριμένα, το μεν ποσό των 1.911.645,85 ευρώ επεστράφη την 16/06/2022, το δε ποσό των 69.775,08 ευρώ επεστράφη την 14/10/2022, ενώ την 10/11/2022 καταβλήθηκε στην εταιρεία το ποσό των τόκων 456.281,06 ευρώ (μείον της παρακράτησης φόρου 15% και λοιπών επιβαρύνσεων/ συμφηφισμών, το τελικώς καταβλητέο ποσό στην εταιρεία ανήλθε σε 371.353,27 ευρώ) σε εκτέλεση της ως άνω υπ' αριθμ. απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, **πλην όμως, το ανωτέρω ποσό τόκων δεν υπολογίστηκε στο σύνολο του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού 1.981.420,97 ευρώ**, η έντοκη επιστροφή του οποίου διατάχθηκε με την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, αλλά μόνο επί του ποσού των 1.911.645,89 ευρώ, δηλαδή, δεν υπολογίσθηκαν και δεν αποδόθηκαν στην εταιρεία οι νόμιμοι τόκοι επί του ποσού των 69.775,08 ευρώ.

Επειδή, στην εξεταζόμενη υπόθεση, προκύπτει ότι **απαραδέκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή κατά του μη ορθού, σύμφωνα με την προσφεύγουσα εταιρεία, υπολογισμού των τόκων που εκδικάστηκαν με την αριθμ. απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, καθώς η προσβαλλόμενη πράξη αφορά πράξη που εκδόθηκε στα πλαίσια της εκτέλεσης απόφασης του Δικαστηρίου**, και συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη προσδιορισμού του

φόρου υποκείμενη σε ενδικοφανή προσφυγή, καθώς η εκ τούτης αναφυόμενη διαφορά ανάγεται στο στάδιο της διοικητικής εκτέλεσης (βλ. Σ.Τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012)

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, ως απαράδεκτης.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.